

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9XCdo/142/2016
Identifikačné číslo spisu:	6812206238
Dátum vydania rozhodnutia:	29.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Libor Duľa
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6812206238.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 3C 185/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16. októbra 2014, sp. zn. 16Co 989/2013, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16. októbra 2014, sp. zn. 16Co 989/2013, z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne uznesením zo 16. októbra 2014, sp. zn. 16Co 989/2013, odmietol odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Revúca (ďalej aj „súd prvého stupňa“) z 18. apríla 2013, č. k. 3C 185/2012-32, ktorým bola uložená žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 Eur za vznesenú námietku zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Odmietnutie odvolania odôvodnil jeho oneskoreným podaním. Uviedol, že napadnuté uznesenie okresného súdu bolo žalobkyni, resp. jej právnomu zástupcovi doručené dňa 13. júna 2013. Posledným dňom na podanie odvolania bol piatok 28. júna 2013. Keďže žalobkyňa podala odvolanie dňa 1. júla 2013, podala ho po uplynutí odvolacej lehoty.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedla, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“)), keďže odvolanie podala v zákonom stanovenej lehote. Namietala, že odvolanie nepodala na prvostupňovom súde osobne do podateľne, ale ho odovzdala na

prepravu doručovateľskej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r.o., IČO: 35 825 456, so sídlom v Bratislave, Cikkerova 2 (ďalej aj „doručovateľská spoločnosť“), ktorej predmetom podnikania je „poskytovanie poštových služieb“. Urobila tak dňa 28. júna 2013, teda v čase, keď ešte márne neuplynula lehota na odvolanie (§ 57 ods. 3 O.s.p.). Neexistoval preto dôvod na vydanie napadnutého rozhodnutia. K dovolaniu pripojila doklad o odovzdaní zásielky na prepravu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolania podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tieto opravné prostriedky smerujú proti rozhodnutiam, proti ktorým ich zákon pripúšťa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s prihliadnutím na obsah dovolania, osobitne skúmal, či postupom (rozhodnutím) odvolacieho súd nedošlo k odňatiu možnosti žalobkyni konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím je aj uznesenie, ktorým odvolací súd nesprávne odmietne odvolanie ako oneskorene podané (R 23/1994).

Podľa § 204 ods. 1 O.s.p., odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 57 ods. 3 O.s.p., lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Lehota na podanie odvolania je procesnou lehotou. Charakteristickou črtou procesných lehôt je, že sú zachované aj v prípadoch, keď sa procesný úkon v rámci lehoty nedostane do dispozičnej sféry adresáta, ale stačí, keď je urobený posledný deň lehoty osobne na súde alebo ak je odovzdaný orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Z obsahu spisu vyplýva, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo zástupcovi žalobkyne doručené 13. júna 2013. Posledným dňom 15-dňovej lehoty na podanie odvolania bol 28. jún 2013 (piatok) tak, ako to vo svojom rozhodnutí správne konštatoval aj odvolací súd.

Podacia pečiatka Okresného súdu Revúca (č. l. 35 spisu) obsahuje údaj, že odvolanie proti uzneseniu bolo podané na tomto súde osobne dňa 1. júla 2013. Z tejto skutočnosti vychádzal aj odvolací súd pri svojom závere o oneskorení podaní odvolania. Zo žalobkyňou predložených dokladov (č. l. 108 spisu) - detaily zásielky k prepravnému listu č. XXXXXXXXXXXX, o ktorom odvolací súd v čase rozhodovania o odvolaní nemal vedomosť (žalobkyňa ho pripojila až k dovolaniu), však vyplýva, že žalobkyňa nepodala svoje odvolania osobne do podateľne, ale odovzdala viacero odvolaní doručovateľskej spoločnosti na doručenie Okresnému súdu Revúca (Popis zásielky : POH-NŠ-1080x odvolanie voči SP 66 €-dvojmo; Hmotnosť : 80,10 kg, Dátum vyzdvihnutia: 28. júna 2013), dňa 28. júna 2013. Dôkaz predložený žalobkyňou podporujú aj skutočnosti známe dovolaciemu súdu z jeho rozhodovacej činnosti, pretože aj z iných súdnych konaní vedených pred dovolacím súdom (napr. konania, sp. zn. 9 XCdo 152/2016, 9 XCdo 200/2016) vyplýva, že žalobkyňou boli podané viaceré a takmer identické podania žalobkyne (odvolania proti uzneseniam ukládajúcim povinnosť zaplatiť súdny poplatok 66 €) na prelome mesiaca jún 2013 a adresovaných tomu istému súdu. Na podklade dokladu predloženého dovolateľkou (č.l. 108) a skutočností známych z úradnej činnosti, s prihliadnutím na zásadu v pochybnostiach v prospech účastníka, dospel dovolací súd k záveru, že aj v prejednávanej veci dovolateľka odovzdala odvolanie na doručenie dňa 28. júna 2013, t. j. v posledný deň 15-dňovej odvolacej lehoty. Dôkaz

predložený žalobkyňou a podporujúce skutočnosti známe z úradnej činnosti dovolacieho súdu, zároveň na druhej strane nasvedčujú tomu, že podateľňa súdu prvého stupňa sa nedôsledne riadila ustanovením § 137 ods. 2 Spravovacieho a kancelárskeho poriadku pre súdy, keď na viacerých odvolaniach doručovaných v rámci jednej zásielky spoločnosťou ReMax Courier Service, spol. s.r.o. dňa 1. júla 2013, nepripojila obálku a nevyznačila na došlých podaniach poznámku, kde sa nachádza originál obálky, v ktorej boli podané viaceré podania.

Pre záver o splnení podmienky zachovania odvolacej lehoty v zmysle ustanovenia § 57 ods. 3 O.s.p. bolo treba posúdiť, či doručovateľská spoločnosť, ktorej bolo odvolanie odovzdané žalobkyňou na doručenie, možno považovať za „orgán, ktorý má povinnosť ho doručiť“. K tejto otázke sa dovolací súd už s pozitívnym záverom vyjadril v rozhodnutí publikovanom ako R 144/2014 v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR a v podrobnostiach na jeho obsah už len odkazuje.

Námietka žalobkyne, že rozhodnutím dovolacieho súdu, ktorý odmietol jej odvolanie ako oneskorene podané, jej odňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., je teda dôvodná. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16.októbra 2014, sp. zn. 16Co 989/2013, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 a 2 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania týkajúceho sa dovolania proti tomuto (zrušenému) uzneseniu krajského súdu (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.